

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XIII. Ad viam refutationi Judaeorum sternendam, ostenditur in Jesu completum esse hoc oraculum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

πάλιν ἡμετέροις, ἀνδρὶ ἰβραίοις, & Ἰδύσκων αὐτὸν ἀελμὸν ἦν ἑτῶν, τὸν συνῆδη πάντας ἐλεῖν ἀελμῶν, ἀναρχεῖως ἀεσεῖνται δὲ τὰ δαὶ ἦν ἰμβολίμων σωματόμω ἔση. Sciendum est enim Ebraeos, ad Lunæ cursum annum ordinantes, undecim dies superfluos facere, quos nos etiam intercalares appellamus. Nam Lunæ cursus intra viginti novem dies & horas sex absolvitur. Sic autem numerantes, trecentorum quinquaginta quatuor dierum annum faciunt. Cum ergo sanctus Archangelus beatum Daniele, virum Ebraum alloquens, ipsumque docens annorum numerum, usitatum annum omnino significaret, necessario addendi sunt anni ex intercalariis collecti. Atque ex Lunæ cursu tempora sua descripsisse vulgus Ebræorum eo credibilis est, quod à finitimis gentibus idem factitatum videbant. Phœnices enim, Madianitas, Arabes, aliaque Lunæ cultui impense deditas Orientis gentes, anni formam juxta ejus cursum crediderim digessisse.

XI. Alterum, quo sententiam nostram oppugnat Scaliger, telum hoc est: perperam ab ejus Regis temporibus septuaginta hebdomadam duci initium, cujus toto tempore cessavit ædificatio; quod plane, inquit, est dicere Esdræ falli aut mentiri, (adit verbis reverentia) cujus quarto capite legimus, Artaxerxis edicto jussos Præfectos, darent operam ne Hierosolyma à Judæis instauraretur, tanta alacritate rem præstitisse, ut templi exstructio ad annum secundum Darii intermitteretur. Gesta hæc esse fatemur, falli vero Esdræ, aut mentiri, nec dicimus, nec dictum volumus. *DI meliora pitis.* Artaxerxem hunc esse Longimanum, id vero pernegamus. Consuluntur Interpretes, quorum alii Cyrum, alii Cambysen esse putant.

Secundum argumentum Scalig. Proleg. De emendat. temp.

XII. Postremum hoc nobis objici potest, pugnare doctrinam nostram cum ipsis Angeli ad Daniele verbis: *Et in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium;* quibus significatur in dimidio septuagesimæ hebdomadis letho datum iri Christum: nos vero, non in dimidio postremæ hujus hebdomadis, quartum videlicet annum, sed in quintum conjicere mortem Christi. Hujus argumenti facilis depulsio est: nam quod vertit Vulgatus Interpres, *Et in dimidio*, Ebraice scriptum est, וְחֵצִי, à verbo חָצַק, divisit, distribuit in duas partes, sive æquales illæ sint, sive non sint. Sic decimo tertio capite tertii Regum: *Tunc divisus est populus Israel in duas partes, וְחֵצִי.* In hac divisione qui accuratam partium æqualitatem quæsierit, halucinabitur. Inde fit ut Interpretes quidam, non tempus inter partes duas æquales medium hic significatum velint, sed alteram è dimidiis partibus, qua se circumagente Christus obiturus sit.

Tertium argumentum. Dan. 9. 27.

3. Reg. 16. 21.

XIII. Perrogandæ nobis deinceps supersunt Judæorum sententiæ; quod priusquam facere ingrediamur, ut facilius earum confutatio sit, in Domino Jesu eventum habuisse hoc Danielis oraculum probabimus. Ubiunque enim septuaginta putandorum hebdomadam ponas initium, plane elapsas eas esse necesse est. Atqui exactis iis ungi debuit Sanctus sanctorum, nasci Christus, & occidi. Ergo unctum esse Sanctum sanctorum, natum & occisum Christum fatendum est. Hoc deinde occiso dirui debuerunt Templum & Urbs. Atqui hæc diruta sunt. Ergo ille occisus est. Præterea in dimidio postremæ hebdomadis abrogari debuerunt sacrificia & veteris Legis cerimonia. Atqui abrogata ea sunt. Ergo postrema hebdomas præterit. Ad hæc septuaginta hebdomadibus hic præstitutus est finis, ut obliterentur delicta hominum, ut æterna adducatur justitia, & ut compleantur vaticinia Prophetarum. Atqui hæc in Christo facta esse exitum partim demonstravimus supra, partim demonstraturi sumus. Ergo venit Christus. Adversus ea nulla valere potest exceptio. Itaque apud Hieronymum sic disserit Africanus: *Nulli dubium, quin de adventu Christi prædictio*

Ad viam refutationi Judæorum sternendam, ostenditur in Jesu completum esse hoc oraculum.

Hier. in Dan.

ste, qui post septuaginta hebdomadas mundo apparuit; post quem consummata sunt delicta, & finem accepit peccatum, & deleta est iniquitas, & annuntiata justitia sempiterna, que Legis justitiam vincet, & impleta est visio & prophetia. Primores quidem Rabbiorum ad Christum pertinere hoc Gabrielis oraculum haudquaquam sunt insituti: non R. Barachias in Beresith Rabba; non R. Moses ben Nachman in Daniele; non is R. Samuel, cujus epistolam ad R. Isaac exhibet Dionysius Carthusianus. Verum quo liquidius appareat, recte id eos, atque item Christianos, meritoque sentire, singulas hujus prædicti partes attentius paulo perlustremus. *Septuaginta hebdomades abbreviata* sunt super populum tuum, & super Urbem sanctam tuam, ut consummetur prævaricatio, & finem accipiat peccatum, & deletur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impleatur visio & prophetia, & ungetur Sanctus sanctorum. Noxas hominum eluere, eosque redimere, præcipuum fore Christi munus Prophetæ omnes uno ore cecinerunt, atque id in Jesu completum fuisse manifesto docebimus infra ex Evangelii. Præclarum hoc Isaie: *Spiritus Domini super me, eo quod unxerit Dominus me: ad annuntiandum mansuetis misit me, ut mederer contritis corde, & predicarem captivis indulgentiam, & clausis aperiorem, ut predicarem annum placabilem Domino.* Utrobique prædicitur Unctus, sive

Dan. 9. 24.

Isa. 61. 1. & seq.

Christus, ad id mittendus, ut hominum eluat peccata, & Deum propitiet. Præclarum & illud Zachariæ: *Ecce enim adducam servum meum Orientem . . . & auferam iniquitatem terra illius in die una.* Hinc Petrus in Actis de Jesu: *Hinc omnes Propheta testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen ejus omnes qui credunt in eum.* Hinc de eodem Paulus ad Romanos: *Justificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem quæ est in Christo Jesu, quem proposuit Deus propitiationem per fidem, in sanguine ipsius, ad ostensionem justitiæ suæ, propter remissionem præcedentium delictorum, in susceptione Dei, ad ostensionem justitiæ ejus in hoc tempore; ut sit ipse justus, & justificans cum, qui est ex fide Jesu Christi:* & ad Colossenses: *Et vos, cum mortui essetis in delictis, & preputio carnis vestrae, convivificavit cum illo, donans vobis omnia delicta, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci.* Plura qui volet, Parallelistinum consulat, unde intelligi poterit delicta hominum, quæ Lex vetus detergere non potuerat, ea sanguinem Christi, quantum in ipso erat, eluisse; cujus fructu nemo nisi volens fraudari queat. Valde sane ineptus est R. Selomoh, qui hæc interpretans ait, post Templi ac Urbis cladem, futurum ut peccatis abstineat Judaica gens, jusque & fas colat. Nam cui persuadeat Judæos, tum cum idolorum cultui dediti essent, & in omnem impietatem profusi, levi brachio à Deo fuisse castigatos, paternamque ipsius benignitatem identidem sensitisse, laribus suis, unde ejecti fuerant, restitutos, & hostium, à quibus oppressi fuerant, dominatu exemptos; nunc vero, cum nullius sunt culpæ affines, uti quidem vult Selomoh, justitiamque incorrupto tenore retinent, tot annorum affligi calamitatibus, opprobriis, suppliciis, nulla melioris status ostentata spe? Adde perverfos Judæorum mores in Thalmude non semel carpi, & in primo capite Thalmudici libri Joma causam moræ Messia conferri in supra virginibus oblata Nahardeæ, ubi celebris fuit Judæorum Academia; contra vero affirmare R. Judam in libro Sanhedrin, capite undecimo, quo tempore veniet Messias, infames fore impudicitia & corruptela doctorum Judæorum conventus. Justitiam porro illam sempiternam, quid aliud esse dicamus quam Christum ipsum, vel individuam Christi comitem justitiam, de qua Jeremias: *In diebus illis, & in tempore illo, germinare faciam David germen justitiæ; faciet judicium & justitiam in terra.* Et Malachias: *Et orietur vobis timentibus nomen meum Sol justitiæ.* Isaias quoque: *Rorate celi desuper, & nubes pluant justum; aperiatur terra, & germinet Salvatorem, & justitia oriatur simul: cum alibi: Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum germinat, sic Dominus Deus germinabit justitiam.* Sane R. Levi in hujus prædictionis interpretatione pessime versatus, non aliud tamen justitiam sempiternam hic significare quam Messiam fatetur. Ergo Paulus in prioribus ad Corinthios: *Ex ipso autem vos citis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapientia à Deo, & justitia: & in sequenti Epistola: Eum qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficeremur justitia Dei in ipso.* Quod autem subjicit Gabriel: *Et impletur visio & prophetia, hujus duplex præcipue potest esse intellectus: nam vel finem prophetiis Christo nato impositum iri vult, quod confirmat Jesus apud Matthæum: Omnes enim Propheta & Lex usque ad Johannem prophetaverunt.* Quo pertinet & istud in Epistola ad Ebræos: *Multifariam, multisque modis olim Deus loquens Patribus in Prophetis, novissime diebus istis locutus est nobis in Filio.* Atque hoc eventu completum cernimus, cum nulli in hac Judæorum fæce ac colluvie Prophetæ existant, nulla eos Dei aspiratio prosequatur, nullisque miraculis Dei adversum se favorem agnoscant. Vel ad Christum spectare omnia Prophetarum oracula significat Angelus, quod & de se in Johanne prædicat Jesus: *Scrutamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam æternam habere, & illa sunt quæ testimonium perhibent de me.* Et apud Matthæum: *Nolite putare quoniam veni solvere Legem aut Prophetas, non veni solvere, sed adimplere.* Prædicat & Paulus in Epistola ad Romanos: *Finis enim Legis Christus, ad justitiam omni credenti.* Eum denique Sanctum sapientorum, quem ungendum esse vaticinatur Angelus, Messiam esse demonstrat istud è Psalmo quadragesimo quarto: *Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo latitiæ præ confortibus tuis: quæ in Jesum confert Paulus in Epistola ad Ebræos.* Et hoc Isaiæ: *Spiritus Domini super me, eo quod unxit Dominus me:* quod de se itidem prædictum esse Jesus in Nazarena Synagoga palam professus est. Petrus etiam in Actis: *Vos scitis quod factum est verbum per universam Judæam: incipiens enim à Galilæa, post baptismum quod prædicavit Johannes, Jesum à Nazareth, quomodo unxit eum Dominus Spiritu sancto.* Adscribitur & Act. 4. 16, 27. Jesu in Actis prædictio hæc è Psalmo secundo: *Adfiterunt reges terra, & principes convenerunt in unum, adversus Dominum, & adversus Christum ejus. Convenerunt enim vere in civitate ista adversus sanctum puerum tuum Jesum, quem unxisti, Herodes & Pontius Pilatus: ubi Sanctus & Unctus, perinde ut apud Danielem, Jesus nuncupatur. Sic & Homo*

Homo ille Dæmone vexatus apud Marcum: *Quid nobis & tibi, Jesu Nazarene? ve-* Marc. 1. 23, 24.
nisti perdere nos? scio quis sis, Sanctus Dei. Sic & Petrus in priore Epistola: *Secundum* 1. Petr. 1. 14.
cum qui vocavit vos Sanctum, & ipsi in omni conversatione sancti stis: quoniam scriptum & seq.
est, Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. Johannes quoque in prima itidem Epistola:
Sed vos unctiorem habetis à Sancto: & in Apocalypsi: Et Angelo Philadelphia Ecclesia 1. Joh. 2. 10.
scribe, Hac dicit Sanctus & Verus, qui habet clauem David. Plura è Parallelismo no- Apoc. 3. 7.
stro peti poterunt. Atqui hoc Danielis oraculum, etsi apertam continet Messiaë
prædictionem, plus tamen suo cum aliis prophetiis consensu valuisse puto, ad ex-
primendam ab Ebraëis Magistris veritatis confessionem, quos supra docui hoc ad
Christum retulisse. Pergit Gabriel Angelus: Scito ergo & animadvertite: Ab exitu ser- Dan. 9. 25, 26.
monis, ut iterum edificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, & heb-
domades sexaginta duæ erunt: & rursus edificabitur platea & muri, in angustia temporum.
Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, & non erit ejus populus qui cum ne-
gaturus est. Christum illum ducem, Jesum esse probant ista Matthæi: Sciscitabatur ab Matth. 2. 4, 5.
eis, ubi Christus nasceretur: at illi dixerunt ei, In Bethlehem Juda: sic enim scriptum est
per Prophetam, Et tu, Bethlehem, terra Juda, nequaquam minima es in principibus Juda:
ex te enim exiit dux, qui regat populum meum Israel. Propheta ille, Michæas est, cui Isa. 55. 1.
conciuit Isaias: Ecce testem populis dedi eum, ducem ac præceptorem gentibus. In nece Psalm. 21. 15,
vero ejus prædicanda Prophetæ consentiunt. Sic David: In pulverem mortis deduxisti me, quoniam circumdederunt me canes multi, concilium malignantium obsedit me, foderunt & seq.
*manus meas & pedes meos. Sic Isaias: Sicut ovis ad occisionem ducetur. Sic Zacharias: Isa. 55. 7.
 Aspicient ad me quem confixerunt, & plangent eum planctu, quasi super unigenitum, & dole-* Zach. 12. 10.
bunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. Quæ in Jesum Dominum conve-
nire docebit nos Parallelismus, & de se Jesus ipse apud Emmaütiis viatores præ-
dicabat: Tunc aperuit illis sensum, inquit Lucas, ut intelligerent Scripturas, & dixit eis: Luc. 24. 45, 46.
Quoniam sic scriptum est, & sic oportebat Christum pati. Prædicabat & de eo Philippus apud Act. 8. 30, &
Eunuchum Candaces reginæ, quem cum proxime memoratam Isaiæ de Christi in- seq.
teritu prædictionem legentem offendisset, Incipiens à Scriptura ista evangelizavit illi
Jesum. Quod autem subest: Et non erit ejus populus, qui cum negaturus est; aliter
Ebraice scriptum extat: וְיִשְׂרָאֵל, Et non ei: sive potius, Et non sibi, hoc est, Et
non propter se occidetur, quæ postrema vox דְּוֹם נֹשֵׁבָה repetenda est. Nempe hoc
ipsum est, quod de eo nuntiaverat Isaias: Vere languores nostros ipse tulit, & dolores no- Isa. 53. 4, &
stros ipse portavit. . . . Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter seq.
scelera nostra; disciplina pacis nostra super eum, & livore ejus sanati sumus. . . . Propter
scelera populi mei percussit eum. . . . & ipse peccata multorum tulit. Cui adstipulatur Je-
remias in Threnis: Christus Dominus captus est in peccatis nostris. Atque id muneris Th. 4. 10.
obiisse Jesum Christum, & de se ipse sapius, & Novi Testamenti Scriptores passim
affirmant, ut constabit ex nostro Parallelismo. Sic demum prophetiam hanc Ange-
lus absolvit: Et Civitatem & Sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo, & finis
ejus vastitas, & post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdo-
mada una, & in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium: & erit in Templo abomi-
natio desolationis, & usque ad consummationem & finem perseverabit desolatio. Hanc pro-
pter intererunt Christum irrogandam Judæis pœnam jam ante præviderat David, Psalm. 68. 26,
quoniam quem tu percussisti persecuti sunt, & super dolorem vulnerum meorum addiderunt. 27.
Præviderat item Zacharias, cum diceret: Et dicitur ei, Quid sunt plage iste in medio Zach. 13. 6, &
mannum tuarum? Et dicit, His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me. . . . Ec- seq. & 14. 1, &
ce venient dies Domini, & dividentur spolia in medio tui: & congregabo omnes gentes ad seq.
Jerusalem in prælium, & capietur civitas, & vastabuntur domus. Præviderat & Osee,
tum diceret: Quia dies multos sedebunt filii Israël sine Rege, & sine Principe. Atque hæc Ose. 3. 4.
clarissimis ac repetitis oraculis à Veteris Testamenti Prophetis tanto ante prædicta
Jesu ipse Judæis denuntiavit: Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Item de Templo: Matth. 23. 38.
Non relinquetur hic lapis super lapidem, qui non destruat. . . . Cum ergo videritis abomina- Matth. 24. 1,
tionem desolationis, que dicta est à Daniele Propheta, stantem in loco sancto; qui legit, intelligat; & seq.
tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad montes. Rursus de Hierosolyma: Venient dies in te, & cir- Luc. 19. 41, &
cumbabunt te, & coangustabunt te undique, & ad terram prosternent te, & filios tuos qui in seq.
te sunt, & non relinquent in te lapidem super lapidem, eo quod non cognoveris tempus vi-
sitationis tuæ. Quæ nos item complectemur in Parallelismo, ubi & pacti illius, quod
confirmatum iri prædicit Gabriel, sequestrum fore Christum Jesum demonstrabimus.
Nam quid aliud sibi velle dicas istud Isaiæ: Dedi te in fœdus populi: & hoc: Feriam Isa. 42. 6, &
vobiscum pactum sempiternum, misericordias David fideles: ecce testem populis dedi eum, 49. 8. & 55. 3, 4.
ducem ac præceptorem gentibus. Similia his habent Ezechiel, & Osee, & sæpe Jeremias: Ezech. 16. 60,
 Bbb 61.

Ose. 2. 18, &
seq.
Jer. m. 1. 31,
& seq.

Ebr. 8. 6, &
seq.
Psalm. 39. 7,
& seq.

Ebr. 10. 4, &
seq.
Olc. 2. 10, &
seq.
Olc. 3. 4

Amos 5. 21.

Mal. 1. 10, 11.

Job. 19. 10.

Math. 27. 51.

Isa. 15. 2.

Isa. 5. 25.

Jerem. 19. 11.

Math. 23. 37.

Amm. Marc.
libr. 23.

Refelluntur
Judæi, ac ii
primum, qui
hebdomadas
non annorum,
sed decennio-
rum, vel fu-
bilarum, vel
centum anno-
rum hic in-
telligunt.

Orig. Tract.
29. in Math.

Levit. 25. 8.

potissimum vero cum ait: *Ecce dies veniunt, dicit Dominus, & feriam domui Israel, & domui Juda sedus novum: non secundum pactum quod pepigi cum patribus eorum . . . . Sed hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israel post dies illos, dicit Dominus: Dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum scribam eam.* Quam prædictionem per Jesum fuisse perductam ad exitum in Epistola Pauli ad Ebræos accurate declaratum est. Sacrificiorum Judaicorum abrogatio, quæ deinceps ab Angelo prædicta subest, à Davide quoque præcinebatur his verbis: *Sacrificium & oblationem noluiisti, aures autem perfecisti mihi. Holocaustum, & pro peccato non postulasti: tunc dixi, Ecce venio. Quæ in Jesu contigit probat Paulus in Epistola ad Ebræos, & nos in Parallelismo probabimus. Quo loco & Oseam de Israële sic differentem producemus: Cessare faciam omne gaudium ejus, solemnitatem ejus, neomeniam ejus, sabbatum ejus, & omnia festa tempora ejus. Producemus eundem monentem Israëlitas, futurum ut diu sedeant, non sine Rege solum, & sine Principe, sed & sine sacrificio, & sine altari, & sine Ephod, & sine Theraphim. Producemus & hoc Amosi: *Odi & projeci festivitates vestras, & non capiam odorem cætiuum vestrorum: & hoc Malachia: Quis est in vobis qui claudat ostia, & incendat altare meum gratuito? non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum, & munus non suscipiam de manu vestra: ab ortu enim solis usque ad occasum, magnum est nomen meum in gentibus, & in omni loco sacrificatur & offertur nomini meo oblatio manda. Id significabat Christus Jesus, cum moriens diceret, Consummatum est; & cum Velum Templi scissum est. Ruinas deinde Urbis & Templi nunquam instauratum iri prædicit, quod populares suos jam ante monuerat Isaias: *Posuisti, inquit Deum alloquens, Civitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam, domum alienorum, ut non sit civitas, & in sempiternum non edificetur: & alibi: Ideo iratus est furor Domini in populum suum, & extendit manum suam super eum, & percussit eum, & conturbati sunt montes, & facta sunt morticina eorum quasi stercus in medio platearum. In his omnibus non est aversus furor ejus, sed adhuc manus ejus extenta. Eadem est sententia istorum Jeremix: *Hæc dicit Dominus exercituum, Sic conteram populum istum, & Civitatem istam, sicut conteritur vas figuli, quod non potest ultra instaurari. Id suffragio suo Jesus ipse confirmavit, cum hac denuntiatione Judæos perterrefaceret: *Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Rei veritatem comprobavit eventus; nam cum ad instaurandum Templum sese comparassent Judæi sub Hadriano & Constantino, ab his quidem fuerunt prohibiti, sed id tertium Juliani Imperatoris nutu attentantes vis divina prodigialiter compressit, nam inceptum opus motu primum terræ disturbatum est, deinde & fundamentis erumpentes flammæ Judæos rei auctores invasere. Christianorum scriptorum temporis illius & proxime sequentis vix ullus rem pressit silentio. Adiri præcipue velim Chrysostrum, cum alibi passim, tum maxime Sermonem tertio contra Judæos. Quodque omnem dubitationem tollit, Ammianus Marcellinus, scriptor Ethnicus, minime vanus, quique sub Juliano stipendia meruit, portentum illud testificatione confirmavit sua. Nec nos ista in Parallelismo prætermittemus.*****

XIV. Nunc exploremus Judæorum sententias. Horum alii, nec postremi inter illos, nec recentes, vi veritatis convicti, in Messiam oraculum hoc, ut dixi, contulerunt. Scribunt Thalmudistæ Jonathanem, Chaldæum Paraphrasten Prophetarum, cum ad interpretanda Hagiographa se accingeret, monitum fuisse per Bath col, ne faceret: quippe ab iis enim, Daniele nimirum, prædictum esse tempus adventus Messie, qui finis est. Alii contra insimulare erroris Daniele mædissimis ipsi erroribus impliciti per summam impudentiam ausi sunt, cum non alia adversus oraculi perspicuitatem præscriptione uti possent. Pari audacia Porphyrius, nullis prolatis rationibus, Librum hunc Antiochi Epiphani temporibus conscriptum finxit, rerumque gestarum narrationes, non futurarum prædictiones, illic contineri. Quam insaniam suo loco castigavimus. Tolerabiliore alii errore legitimum sententiæ intellectum pervertere conati sunt. Quidam enim, non hic hebdomadas annorum, sed decenniorum, quos Origenes secutus est, vel Jubilarum, vel centum annorum intelligunt, sed parata eorum est confutatio. Nam Civitatem & Templum excisum iri post septuaginta hebdomadas, sacrificia vero in medio postremæ hebdomadis abolitum iri prædicit Daniel. Atqui multo ante hæc evenerunt, quam forent elapsæ hebdomades decem vel quinquaginta vel centum annorum, undecunque tandem numerandi ducatur exordium: cum alioquin hujusmodi hebdomades nullo Scripturæ sacræ, vel sui Thalmudis testimonio Judæi nobis approbare queant. Pudit hujus commenti Magistros plerosque, & repudiatis his hebdomadibus, cum hebdomades dierum nihilo magis locum hic haberent, in hebdomadibus annorum, quas idoneo Levitici loco niti sciebant, quadrigentorum videlicet & nonaginta annorum spatium acieverunt. Sic Saa-